

Da Vinci Instituut

Valorisatie: Kansen voor WTC? Deel II

column

Valorisatie is het in economische en/of maatschappelijke waarde omzetten van wetenschappelijke kennis. Cocheret de la Morinière (zie column in Leonardo 4, 2007) heeft gelijk: de economische verwaardiging voert de boventoon. De innovatieve output van onderzoeksinstellingen wordt gemeten in het aantal octrooiaanvragen, licenties, spin-off bedrijven en nieuwe samenwerkingsprojecten met de industrie. We worden geregeerd door economische kengetallen.

Als adviseur kennisexploitatie - maak ik dagelijks mee dat valorisatie in de praktijk moeizaam verloopt. Er zijn vier mogelijke dimensies waarin men valorisatieprocessen kan beschrijven, namelijk strategie, financiën en economie, aanwezigheid van kennis- en vaardigheden, sociale omgeving en netwerken. Vooral de laatste twee worden onderbelicht. Onderzoekers weten weinig van octrooien en van de stappen in het valorisatieproces. Hun eigen (wetenschappelijke) collegae kennen ze goed, maar daarbuiten hebben ze nauwelijks een netwerk. De academische cultuur werkt remmend.

Betere informatie en communicatie over valorisatie zou helpen. Er zijn weliswaar ondernemende onderzoekers die zich actief opstellen, maar er zijn er ook die daar niets voor voelen. Omdat hun onderzoek erg fundamenteel is, of omdat hun verwachtingen al eens gefrustreerd zijn.

Het Regieorgaan Genomics doet in het Centre for Society and Genomics in het NWO programma "Maatschappelijke Component van het Genomics Onderzoek" wél een poging om de ethische, juridische en sociale impact van genomics onderzoek te verkennen. Zij organiseert onderwijsactiviteiten en op het publiek gerichte educatieve projecten. Dat is een hele stap in de goede richting, maar wat ontbreekt zijn de activiteiten die de valorisatieprocessen op microniveau kunnen verbeteren. Daarom juich ik een betere inzet van wetenschapsvoorlichters als partner van Technology Transfer Officers (TTO's) bureaus van harte toe. Deze zouden de informatieachterstand bij onderzoekers kunnen wegwerken, communiceren over realistische valorisatiescenario's, mogelijke weerstanden helpen wegnemen en bijdragen aan de gewenste cultuurverandering. Als daarnaast ook meer commerciële en marketingervaring in de TTO's worden gebracht, gaat alles vast ook wat professioneler verlopen.

Een ander interessant punt: over de valorisatie van universitair onderwijs hoor je weinig, terwijl dit nou juist de methode bij uitstek is om universitaire kennis tot maatschappelijke waarde te brengen. Onderzoekers willen misschien wel heel graag colleges geven aan managers, medische specialisten, politieagenten, ouderen of leraren. Of een summerschool voor talentvolle studenten organiseren: kunnen ze de goede meteen selecteren. Het beste valorisatieresultaat is die afgestudeerde student of professional die de vers verworven universitaire kennis in de maatschappij gaat toepassen. Dat zou ik in de praktijk vaker willen horen.

door Mirjam Leloux
Science & Business
www.scienceandbusiness.nl